

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiaru[m] pro immenso dolore quo beatissima Deipara Virgo
discruciabatur, du[m] dirè flagellis cæsus & cruentatus, atq[ue] à columna
absolutus cora[m] tota militum cohorte spinea corona, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

fuiſti, perenni gratiarum actione benedico & laudo te, millieſq; ſaluto, Ave digniſſima Dei mater gratia plena, Amen.

Olatio pro peccatis cunctiſq; negligentij & deſectibus ſatiſactoria: item reſignatio ſui totius & deſectibus eius in Chriſti gratioſiſſimam voluntatem, Precatio X.

O Sacraſſima digniſſimaq; Chriſtifer a virgo Maria, pietate pleniſſima, emiſer ego & vilis peccator, omni qua poſſum humilitate, tuis aduolutus veſtigijſ in timo de peccatis meis omnibus dolore, altis ſuſpicijſ, acerb a contritione lachrymiſq; feruentibus vſq; in cœlum clamo, confiteorq; me reum & cauſam eſſe tam immanium dolorum tuorum & ſuperdulciſſimi filij tui: tot liuoroſorum & profundorum vulnerum ſuorum, tanti ſacri ſui cruoris profluuij tam inhumaniſſimæ miſerabiliſſimæ conſciſſionis nobiliſſimi tenerrimiſq; corporis ſui, eidẽſq; per virgineum cor tuum in vnione omnis tui erga eum affectus & amoris, infinitas ago gratias pro feruido & immenſo hoc ſuo in me amore, quo exoluere, diluere & expiare ſuperabundẽ acerbiffim a hac ſua paſſione dignatus eſt, quicquid vllõ tempore erga diuinã iuſtitiam ſuam, ego deliqui, nec non reſarcire atq; ſupereffluẽtiſſime ſupplere, quicquid vnquam in meritis & virtutum actibus neglexi. Vincit enim planẽ paſſio eius cunctorum etiam mortaliũ peccata vniuerſa, diuinitatẽ meritorum eius tam immenſæ ac infinitæ ſunt, vt cunctis vitijs & negligẽtijs omnium etiam hominum præponderent. Ideoq; ex his altiſſimis haurio riuulis, & ex ſuper eminentiſſimis meritis tuis quicquid vnquam mihi deeſſe perſpexero, atq; in omnis debiti mei exolutionem diuinæ maieltati per vos offero.

Et nunc pleno te ac benediẽtum filium tuum feruenter amandi, cõſectatq; quæ me à veſtro poſſint amore abſtrahere, euitandi affectu & deſiderio vos accedo, paratiſſimus omnẽ gratiſſimã veſtrã exequi voluntatẽ. En enim toto vitæ meæ tẽpore ac in æternum omnium virium mearum facultate veſtræ exoptans delectationi vicẽ rependere & facere ſatis, offero totum me vobis corpus, animam, cor, ſenſus, memoriã, intellectum, voluntatem, & quidquid poſſum, paratus ſuſtinere, quidquid me pati & facere voletis in tempore & æternitate in carento & accipiẽdo, dimitteudo ac patiẽdo, vnice hoc ex intimis meis præcordijs ſuppliciter expoſtulans, vt præſtetis mihi tam amare vos medullitus, vt ipſi à me amari vultis: nec non fulgẽtiſſimo diuinæ gratiæ ſplendore fundum animæ meæ totum perlultretis, quo quid in conſpectu veſtro beneplacitum ſit iugiter agnoſceus, omni hora ipſum perfectius exeam, relinquam, vobiſq; conformem, quo vnus vobiſcum effici tandem merear ſpiritus, intellectu & affectu, voluntate & amore: Aq; totus à vobis poſſideri, regi, dirigi dulciterq; Quieſcere & in vobis obdormire, ſpiritumq; meum ſiducialiter & exultanter vobis reddere poſſim, Amen.

Actio gratiarum pro immenſo dolore, quo beatiſſima Deipara virgo diſcruciabatur, dum diuẽ flagellis caſus & eruentatus, atq; à columna abſolutus cor am tota militum cohorte ſpinea corona, Chlamyde coccinea, arundine & alijs contumelijs illuderetur innocentiſſimus filius eius.

T H R E N O S X I.

Maria, virgo dulciſſima, genitrix Dei digniſſima Domina & aduocata noſtra clementiſſima ac fideliſſima, ſupplici cum laude benedico gratiaſq; ago tibi p. amariffimi doloris & cõpaſſionis gladio, qui materna præcordia tua

tua fatuissime perfodit & dissecauit, dum immites illas beluas crudeliter iam benedictum fructum vteri tui dilaniatum vulneribusq; adeo concissum, vt nulla pars in omni illius corpore salua permanisset, essetq; corpus eius non nisi vulnus vbertim promanens: ita vt cunctis esset aspectu horribilis, à columna absolutum, nudum ac sanguine fluentem, adeo vt singula quæq; vestigia roseo suo signaret cruore, plenum doloribus, vt præ debilitate viuum vix stare posset, præ frigore tremebundum, in prætorium adducere, totamq; militum cohortem ad eum congregare vidisti, vt nimirum omnes interessent spectaculo ac ludo quem cum eo agere contendeant sicq; maiori pateret ipse confusione, ludibrio, & contemptui. At quis mater elementissima dicendo consequi poterit seu mente comprehendere, quam immenso & imparibili dolore atq; tristitia circumseptam tunc fuerit & confectum maternum cor tuum, quamq; totum penè in lachrymas resolutum, ac præ intolerabili angustia ferè disruptum, dum inhumaniter adeo (& supra quam ipsis Pilatus cō-
 miserat) superdulcissimum filium tuum discerptum tam adhuc crudeliter trahari conspiceres, chlamyde coccinea derisorie pro regia purpura amiciri, coronam è spinis contextam loco regij diadematis sancto illius capiti imprimi: arundinem ei sceptri vicè in manus dari, flexisq; genibus ridiculè adorari: immittissimos autem canes illos, omni hac sacri cruoris ex dilacerato corpore extruciatosq; capite eius effusione, immani quoq; hoc cruciatu, stupenda deniq; eius patientia nedum exariari; verum rabidos eorum animos magis ad malitiam inflammari cerneres: ita vt deformem filij tui faciem omni decore & specie destitutam, vtpote ex verberibus plagis & iniurijs, quibus ea nocte affecta erat tumidam, vnguium lacerationibus diuulsam, nec non sputis & phlegmatibus commixtam in eam fluentibus, iamq; concretis turpiter defædatam, denudè conspuerent ea, raptà è manu eius arundine horribiliter caput eius sacratissimum crebris ictibus contunderent, quibus spinarū aculei peracuti admodum & rigidi ipsas, venas, neruos & ossa capitis penetrantes sacro eius cerebro & vertici altius infigebantur (adeo vt hæc poena etiam cor illius attingeret) & sanguinem eius preciosum vbertim per faciem, per collum, perq; capillos defluente elicerent & exprimerent. Heu quantas adhuc contumelias & contemptus, quantas blasphemias & molestias, quam truces vultus, quam verba minacia inter poenas has inexplicabiles ac immensos cruciatus agno tuo mirissimo irrogarunt? Heu dulcissima misericordie regina, cum quanta animæ tuæ tristitia cum quanto sanctarum lachrymarum profluuio considerabas prædilecti nati tui tam stupendam mansuetudinem, patientiam & charitatem, ita vt ne semel quidem faciem suam ab eorum verberibus & sputis auerteret, neq; vnquam os suum benedictum ad maledicendum vel murmurandum aperiret, nec manus pro sui vltione
 vel defensione extenderet, nec vultum ad iram seu indignationem mutaret: sed benignè adeo totum corpus suum tortoribus exponeret, omnem in se obstinam illorum malitiam, crudelēq; tyrannidem expleri sinens. Quæ igitur mens digne dicere, aut quis intellectus capere sufficiet desolationum illarum tuarum pondus & mensuram, quibus maternum cor tuum tunc opprimebatur? Nam ex maternali compassione & naturali affectu, omnium dolorum ac vulnerum eius, particeps per omnem modum semper eff. cta fuisti. Pro quibus omnibus pressuris tuis & mœroribus te benedico milliesq; saluto: Ave benignissima mater pietatis & indulgentiæ, gratia plena, Amen.

Matth. 26.
 Mar. 14.
 Ioan. 19.

Esaï 50.
 Esaï 53.